

Около 12 часа сутрента положението тукъ бѣше близко до критическо, а между това заднитѣ части не пристигаха. Началника на челния отрядъ вече донесе нѣколко пѣти за положението на работитѣ тукъ и моляше за бърза помощъ.

Но да прослѣдимъ за движението на останалитѣ сили на колоната.

Сутрента на 26-то число генералъ Скобелевъ распрати отъ Вѣтрополската поляна по частитѣ нова диспозиция за този день. Споредъ нея, *авангарда* сега състоеше отъ Углицкия пѣхотенъ полкъ, двѣ планински орждия и 3-ия казански баталионъ. Началникъ на авангарда се назначаваше генералъ-майоръ Гренквистъ. Той тръгва отъ Вѣтрополската поляна въ 8 часа сутрента и продължава пѣти по слѣдитѣ на челния отрядъ, когото да настигне, надмине и да се спусне къмъ Иметли.

Главнитѣ сили, подъ началството на генералъ-майоръ Столѣтова, слѣдватъ въ слѣдующия редъ: една саперна рота, 4 дружини (3, 4, 5 и 6-та) отъ българското опълчене, 6 планински орждия, Казашкия № 9-й полкъ, Българската сотня, Владимирския п. полкъ, 9-й и 11-й Стрѣлковѣ баталиони и най послѣ Суздальския пѣхотенъ полкъ съ полската батарея.

12-й стрѣлковъ баталионъ съ 1-ва и 2-ра опълченски дружини, подъ началството на полковникъ Депредадовича, продължаватъ да оставагъ тукъ въ видъ на *страниченъ отрядъ*.

Угличанитѣ тръгнаха бодро напредъ, и около спуска на Чафутъ настигнаха опашката на 1-ия казански баталионъ. Слѣдъ това къмъ 12 часа тѣ се спуснаха до Стрѣмния спускъ и почнаха да слизатъ въ котловината. Самъ генералъ Скобелевъ, безпокоенъ отъ тревожнитѣ донесения на подполковникъ Завадски, побърза съ щаба си къмъ челния отрядъ, гдѣто и пристигна около 11¹/₂ ч. слѣдъ пладнѣ. Тукъ той завари послѣдния въ твърдѣ критическо положение. Нѣколко десетки убити и ранени